3. Viertel 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

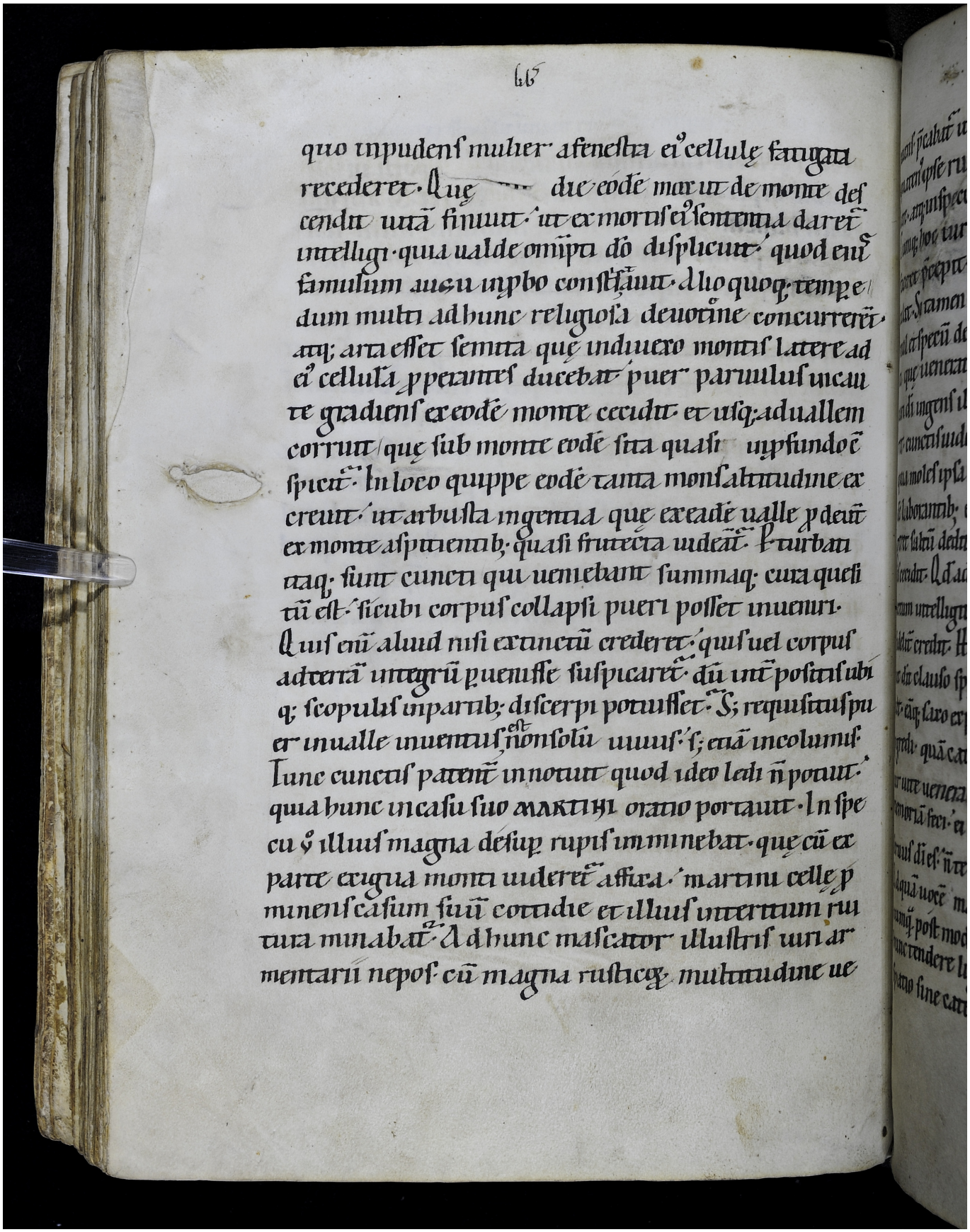

quo impudens mulier a fenestra ei⁹ cellule fatigata
recederet. Que [illegible] duc eode mox ut de monte des
cendit una finuit. ut ex morte ei⁹ sententia daret
intelligi. qua ualde omipa dō displicuit. quod eius
famulum auctu impbo consūmauit. Alio quoq; tempe
dum multi ad hunc religiosa deuotione concurrerēt
atq; arta esset semita que induxerat montis latere ad
ei⁹ cellula p̄ceptor ducebat puer parulus uicau
te gradiens ex eode monte cecidit. et usq; ad uallem
corruit. que sub monte eode sita quasi impfundo ē
spicit. In loco quippe eode tanta mons altitudine ex
creuit. ut arbusta ingentia que ex alto ualle p deuī
ex monte aspicientib; quasi fruticta uideāt. Turbati
atq; sunt cuncti qui uenerabant summaq; cura quesi
tū est. si cubi corpus collapsi pueri posset inueniri.
Quis enī aliud nisi ex tunc tū crederet. quis uel corpus
aduersa integrū p̄uenisse suspicaret. dū uix positis ubi
q; scopulis impartib; discerpi potuisset. Si; requisitus pu
er in ualle inuentus est. non solū illesus. sed; etiā incolumis.
Tunc cunctis patenter innotuit quod ideo leesi n̄ potuit.
quia hunc in casu suo martyri oratio portauit. In spe
cu⁹ illius magna desup rupis imminebat. que cū ex
parte exigua mota uideret affixa. martini celle p
minens casum suum cottidie et illius interitum ru
tura minabat. Ad hunc mascator illustris uri ar
mentarii nepos. cū magna rusticq; multitudine ue